

שבת ו' שבת התשפ"ג

הדלקת נרות	16:54	17:46	צאת השבת
י-ם	18:20	17:46	ר"ת
ת"א	18:16	17:42	16:50
חיפה	18:16	17:42	16:50
ב"ש	18:20	17:45	16:53

כל הזכויות שמורות ©

פרשת בא

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

יוצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

לע"נ: מר"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

"יש בני אדם הקובלים על מיעוט התגלות ה' שבזמננו, המונע לדעתם את הכרת השי"ת, וטוענים, שאילו נראו להם גילויים יותר גדולים וידיעות מעולמות העליונים - היו מצליחים יותר בעבודת ה'. אכן טעות היא בידם. יתכן שהאדם יראה ניסים גלויים, תהינה לו ידיעות נעלות מאוד, ואף על פי כן לא ילמד דבר ולא יתעורר, וישאר שרוי בטומאתו והטאיו כמקודם לכן.

פרעה ראה מופתים גדולים ונוראים בגבורות השי"ת, ולמרות כל זה לא חזר בו מרשעתו. במכת בכורות וביום סוף היה **ראוי בדרך הטבע** שישבר לב פרעה מכובד המכה, ולכן הודיע הקב"ה שיחזק את לב פרעה כדי שלא יאבד ממנו משקל הבחירה ועדיין תישאר בו האפשרות לעמוד על דעתו על אף המכות הללו.

למדים אנו מזה, שאף אם יראה האדם ניסים גלויים, אין מזה כל הכרח שילמד מהם. וכן אם ישיג את ההשגות היותר גדולות. עדיין אפשר שיטעה. כי יצרו הרע יטעהו."

אם תיראה אדם כעסן-אל תתעסק עימו. אפילו בדבר ריווחי

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה

וישאלו איש מאת רעהו ...

אם בני ישראל גומלים **חסד זה עם זה** ועוזרים איש לרעהו בשעת דחק - אזי נותן להם השם יתברך חן אפילו בעני שונאיהם.

זה מעורר בשמים **שפע של חסד** על עם ישראל והם נושאים חן. (מהה"ק ר"י מאוסטרובה ז"ל)

אלוהים נתן לאדם שתי אזניים ופה אחד כדי שנקשיב יותר ונדבר פחות.

בשלוזו כלה גרש יגרש אתכם

כיון שרצו מן השמים, שלא ישארו אצל בני-ישראל שום עקבות ורישומים מטומאת-הגלות, היה הכרח בגירושין. על-ידי זה שפרעה גירש את בני-ישראל, עקר אותם לחלוטין ממצרים, **עד שלא היה להם עוד כל קשר עם תועבת הגלות ומסוגלים היו להתרומם מיד.**

למדרגה גבוהה כזו, שייקראו "צבאות ד"'. ואילו היה משלה אותם מתוך שלום ורצון טוב, לא היו מסוגלים לכך כל עיקר. לפיכך היה הכרח ב,,גרש יגרש."

החיוב לעבוד את הקב"ה בשמחה, הוא גם כאשר הצרות מציפות את האדם.

תרנגול נכנס למים הוא חש שהוא הולך לטבוע, והחל לזעוק לעזרה: "הצילו!"

"אני טובע!" שמע העורב, התעופף ונעמד על עץ על שפת הנהר.

קרא לתרנגול: "חסר אחריות שכמותך הן אינך יודע לשחות, ומדוע התקרבת למים?" קרא התרנגול: "קודם נסה להציל אותי, ואחר כך תטיף לי מוסר כשאדם מצוי בצרה. הוא זקוק לעזרה. לא לנזיפות!"

כשאתה אומר אמת, אינך צריך לזכור את כל הפרטים.

אחר ר' יהודה: שור כשהוא מהלך - בוכה, ובחזרתו אוכל חזיו מן התלם. (ילקוט שמעוני)

אמר הרבי מקוצק: שור בשעת החרישה **אינו מביט אחורה**, ואינו רואה תוצאות לעמלו, א"כ - בוכה הוא אך אח"כ כשהחזור, מוצא תלמים חרושים, וזוכה לאכול את פרי עבודתו. אף אדם החורש לבבו, **אל יחפש מיד** לראות התוצאות, אלא יתמיד בעבודה ובתפילה - אח"כ ימצא את לבו מוכשר ומוכן לעבודת ה', ושכרו בצידו.

נפשי, הכיני צידה לרוב, אל תמעטי, בעוד בחיים חיייתך ויש לאל ידך, כי רב ממך הדרך, **ואל תאמרי** למחר אקח צידה,

כי פנה היום, ולא תדעי **מה ילד יום**, ודעי כי תמול לעד לא ישוב, וכל אשר פעלת בו, שקול וספור והשוב.

מקדמה לפהשטה

באיזור הקלאי גרו שני איכרים בעלי חוות סמוכות. באחד הימים. הביט אחד האיכרים ממרפסת ביתו. וראה את **סוסו של שכנו** לוחך עשב באמצע שטח ששייך לחווה שלו. הוא גזגז מאד. ניגש לסוס ומשך אותו ברמתות והוביל אותו אל המכלאה העירונית. כאשר ראה את שכנו מאוחר יותר. אמר לו: אתה יודע. היום הסוס שלך חצה את הגדר ופולש לשטח שלי. מצאתי אותו עומד ולוחך מהעשב בשדה שלי. לקחתי אותו והובלתי אותו **במו ידי למכלאה העירונית.** ואני מודיע לך שאם אי פעם הסיפור הזה יחזור על עצמו. אני אעשה זאת שוב!"

ענה לו השכן? נו. טוב.. מה אני לך? אתמול אני הסתכלתי דרך החלון שלי. וראיתי שעדר הכבשים שלך פרץ את הגדר ועבר לשדה שלי. ניגשתי לשדה. **כניסתי את העדר.** הובלתי אותו חזרה לידר שלו.

וגם **תיקנתי** לך את הגדר, ואתה יודע מה. אם זה יחזור אי פעם על עצמו. אני אעשה זאת שוב השכן הראשון התבייש כל כך גם במעשהו.

ובתגובה רבה הלך אל המכלאה העירונית. שיחרר את הסוס. שילם את האגרה מכיסו. והחזיר את הסוס לבעליו...

אדם לפעמים ניכנס לכל מיני מריבות וצער. עוגמת נפש. עצבות והכל פשוט מיותר **עדיף לעקוף את הכל,** והכל נראה שונה. (העורך)

**לא איש בלא אישה, ולא אישה בלא איש,
ולא שניהם בלא שכניה.**

המגיד מדובנה נודמן פעם לאחת הקהילות הרפורמיות בגרמניה, פנו אליו ראשי הקהל ואמרו לו: שמענו עליך שאתה ממשיך משלים גדול, ויש את נפשנו לשמוע ממשליך, אולם, עליך ליכור, כי אנחנו בני אשכנז **המתקדמים**, סולדים מן הדרשות המתובלות בפסוקים, אנו מתנים כי תשמיע לנו משלים צרופים, בלי שום פסוק. השיב המגיד ואמר: אמשול לכם משל למה הדבר דומה, למלמד דרדקי שיצא עם תלמידיו לטייל ביער מחוץ לעיר, **תוך כדי הליכה** אמר המלמד לתלמידיו: אם יתנפלו עליכם כלבים בדרך אל תיבהלו מפניהם, אלא אמרו מיד את הפסוק: "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו" ושוב לא תהיה להם שליטה עליכם עודנו מדבר וסיעה של כלבים הגיחה לעומתם מתוך חורשה סמוכה, המלמד נשא מיד רגליו ונמלט על נפשו, והתלמידים בעקבותיו, כשהגיעו למקום מבטחים שאלו התלמידים את רבם, מדוע ברח ולא אמר את הפסוק? השיב להם המלמד: מה אעשה **והכלבים אינם נותנים לומר פסוק זה...**

הגה"ק הצדיק המלוב"ן רבי **ישראל אבוחצירא**, הבבא סאלי זע"א היה נוהג לקבל את השבת מוקדם, והקפיד שכל המזון שהוכן לשבת ייטמן לפני שהוא מקבל את השבת. שבת אחת, **כמה דקות** לאחר שקבל את השבת, ראתה הרבנית שאחד מסירי החמין לא הוטמן. הרבנית לא הטמינה את הסיר בעצמה, כיון שכבר קבלה את השבת בזמן שקבל הרב, אך כיון שעדין זרחה השמש, הרשתה לאחת העוזרות בבית להטמין את הסיר. **לאחר דקות אחדות** עבר מישוהו ליד התנור, נתקל בסיר, וכל האכל התהפך. שנים מבני הבית אף נכוו. באותה שבת אכלו רק אוכל קר בבית הרב. הרב עצמו הגיע למסקנה שהכל קרה **מפני שנעשה** במטבח דבר **בניגוד** למדרגה הגבוהה של שמירת השבת שהנהיג בביתו, ולכן אסר לאכל מאותו אוכל...

לדני יש התקפי דיכאון כי הוא חושב שהוא קניבאל ובגלל זה המשפחה חשבה להציע לו ללכת לפסיכולוג... לאחר שדני חזר מהפסיכולוג, בני המשפחה שואלים אותו: "נו, איך היה, מה דעתך על הפסיכולוג? דני רגוע מאד ענה: טעים!"

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

חבקר נכנס לרבי **אריה לוי** זצ"ל, ותמה למראה דירתו הקטנטונת, שתקרתה דולפת, ורהיטיה מיושנים. ניסה רבי אריה להרגיע אותו ואמר: "הרי דירתי דירת לוקסוס! קומתה **גבוהה** מקומתי, כך שאיני צריך להתכופף. איני צריך **לרוץ** להדר השלישי כשאני מחפש דבר מה- כי הכל קרוב אלי- בהדר הראשון והיחיד! אפילו חשמל ומים יש לי, ממש כמו לורד!"

להצלחה וישועה בכל התחומים יהודה בן בת שבע אבישלוס בן אורה רפאל איז בן הדסה צביה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

משולחן גבוה

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו צריך להתבונן ולהבין, מדוע הקב"ה אומר אל משה **"בא אל פרעה, משמע שהיה כאן דין ודברים בין הקב"ה למשה, אחרת מדוע התורה כותבת כי הכבדתי את לבו"** הרי זה נתינת טעם שהקב"ה נותן לטענה של משה, אם כן יש לברר מה היתה טענתו של משה? ונראה לבאר זאת כך: שהרי הקב"ה אמר למשה: **"בא אל פרעה"** והתרה בו. אך משה רבינו השיב: הרי פרעה קיבל מכות שאין יכולת בן אנוש לסבול אותן, ועם כל זאת לא שילח את בני ישראל מארצו. כפי שראינו שפרעה מקבל מכה אחר מכה, מבטיח לשלוח את בני-ישראל ממצרים, חולפת לה המכה, ופרעה חוזר לסורו... וכך חוזר חלילה... **"ככלב השב על קיאז" -**

כך פרעה הכסיל שב באולתו... אם כל זאת, אומר משה: מה הטעם שאני אלך? מה תועיל ההתראה לפרעה? הרי אני מכיר אותו, יודע צדיק נפש בהמתו... (משלי יב, י). משה יודע את נפש פרעה, שלא ירצה לשלח את בני-ישראל ממצרים או למה לי לגשת אליו? וצריך להתבונן ולהבין, מדוע הקב"ה אומר אל משה **"בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו"**, משמע שהיה כאן דין ודברים בין הקב"ה למשה, אחרת מדוע התורה כותבת **"כי הכבדתי את לבו"** הרי זה נתינת טעם שהקב"ה נותן לטענה של משה, אם כן יש לברר מה היתה טענתו של משה?

ונראה לבאר זאת כך: שהרי הקב"ה אמר למשה: **"בא אל פרעה"** והתרה בו. אך משה רבינו השיב: הרי פרעה קיבל מכות שאין יכולת בן אנוש לסבול אותן, ועם כל זאת לא שילח את בני ישראל מארצו. כפי שראינו שפרעה מקבל מכה אחר מכה, מבטיח לשלוח את בני-ישראל ממצרים, חולפת לה המכה, ופרעה חוזר לסורו... וכך חוזר חלילה... **"ככלב השב על קיאז" -** כך פרעה הכסיל שב באולתו... אם כל זאת, אומר משה: מה הטעם שאני אלך? מה תועיל ההתראה לפרעה? הרי אני מכיר אותו, יודע צדיק נפש בהמתו... (משלי יב, י). משה יודע את נפש פרעה, שלא ירצה לשלח את בני-ישראל ממצרים או למה לי לגשת אליו?!

זה אלו ומוקד אל בית ישראל

פעם אחת שהה בבית החזו"א, הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל, ולפתע נשמעה חבטה עזה מחדרו של רבנו. הוא סר במרוצה לראות מה אירע, ומצא את רבנו מוטל על הרצפה **בפישוט ידים ורגלים**. הגר"ש ניגש בבהלה אל רבנו, ושאל ברטט: מה אירע? ורבנו הרגיעו והשיבו: אל בהלה. כרגיל אני לומד עד אפיסת כוחות, ומשאיר אני לעצמי אומדן של כח שבביל להגיע למיטה לילך לשכב. **הפעם טעיתי בחשבון!!!**

רק המעמקים לקדוח מגיעים בסוף למים צוללים

בנערנו ובזקנינו נלך. בני הדור הצעיר לעומת בני הדור הישן תחילה צריך להציל ולהוציא משערי הטומאה, מגלות מצרים, את "נערנו" את הנוער, **שגדולה הסכנה** המאיימת עליו להיות נסחף בורם המצרי, ורק אחריהם צריכים לבוא "זקנינו" בני הדור הישן, המושרשים היהדות, ואפשר לבטוח בכוח עמידתם יותר.

החיד"א נסע פעם באוניה עם סוחר אחד בן בלייעל, שהביא עמו כמות גדולה של גבינה לא כשרה, אותה רצה למכור בקהילות איטליה. ביקש הסוחר מהחיד"א שיתן לו "הכשר" על הגבינה, משסירב החיד"א שכר הסוחר כמה מלחים שיאיימו עליו, ויוציאו ממנו **"הכשר בכוח"**. ראה החיד"א שנשקפת לו סכנה, ישב וכתב "הכשר" שסופו: "הכותב והחותם ביום ג' לסדר מותניכם חגורים בספר שמו"ת, תק"ח לפ"ק. הגיע הסוחר אל אחת הקהילות, וניגש אל הרב להראות לו את "הכשר" כמקובל, עיין הרב בכתב ה"הכשר" ותמה על סופו: מה ראה החיד"א לציין את ספר "שמות" ועוד בראשי תיבות? **לפתע אורו עיניו** של הרב: שמו"ת הרי זה ראשי תיבות: "שנים מקרא ואחד תרגום", עיין בתרגום אונקלוס, ומצא: "מותניכם חגורים" - "הרציכון יהון אסירין" כלומר: חריצי הגבינה אסורים הם. **התפעל הרב** מחכמתו של החיד"א והעניש את הסוחר הגנובל.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איהו, מרים בת זוהרה, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל בן שמחה, רפאל בן קלרה, הרב יהודה יאיר, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אלעזר בן רגינה, שלום בן אורה מור, הרב יורם אבגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, חכם יהודה בן חנה פתייה, שלמה בן דונה, **מרת הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

אוטובוס מלא עיתונאים מתנגש בעץ ומתהפך לתהום. חוואי זקן שמתגורר בסביבה מגיע לשם ובתוך שעותיים הוא חופר בור גדול וקובר את כולם. לאחר כמה ימים, עובר שם השריף. כשהוא רואה את שרידי האוטובוס, הוא בא לחקור את הזקן. "כולם היו מתים?" "אני מאמין שכן. היו כמה שאמרו שהם לא, אבל אתה יודע, **עיתונאים...**"

משוגע ניכנס לרכב שלו, ומרוב היסטריה הוא מטלפן למשרה: "מהר, הגנבים גנבו לי את הכל באוטו - את הגה, את ההילוכים, הם השאירו רק את מושבים!" לאחר כמה שניות הוא מתקשר שוב ואומר: "סליחה, התבלבלתי, נכנסתי **לחלק האחורי של האוטו...**"

